

rodzina

TYGODNIK KATOLICKI

Nr 53 (645)
31 grudnia 1972 r.

**DO
SIEGO
ROKU!**

Cena 2 zł

*Zegar
Mikołaja Kopernika*

*Nadchodzący rok 1973
Rokiem Kopernikowskim*

z listu
św. Pawła Ap.
do Tytusa
(2,11-15):

Bracia! Okazała się wszystkim ludziom łaska Boga, Zbawiciela naszego, i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądź światowych, rozsądnie, sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogosławionej nadziei i przyszła chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa. Wydał On samego siebie za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości i przygotował sobie na własność lud czysty, dobrych uczynków strzegący. To mów i napominaj i o tym przekonuj z całą powagą. Nie dopuszczaj, aby kto mógł lekceważyć ciebie.

według
św. Łukasza
(2,21):

Onego czasu: gdy upłynęło osiem dni, aby obrzezano Dzieciątka, nazwali Je imieniem Jezus, które nadane było przez anioła pierwszej, niż się w łonie poczęło.

BOŻE DZIECIĘ

Z imieniem Jezus w Nowy Rok

Na uroczystość Nowego Roku jest przeznaczona jedna z najkrótszych perykop ewangelijnych. „Jej puentą są słowa: „Nazwali Je (Dzieciątka) imieniem Jezus“ (Łk. 2, 21).

Każda nazwa, każde imię coś oznacza. Chrystusowi też nadano odpowiednie imię. Archanioł Gabriel oznajmił o tym Matce Najświętszej: „Oto poczniesz w łonie i porodysz syna, i nadasz mu imię Jezus“ (Łk. 1, 31).

Jezus oznacza: Zbawiciel, Wybawiciel, Odkupiciel. Fascynują nas informacje o uratowaniu czyjegoś życia. Z podekscytowaniem komentujemy nieczęsto spotykane fakty narażenia własnego życia dla bliźniego (np. w czasie pożaru, powodzi, katastrofy kolejowej, czy autobusowej itp.).

Wobec tego jak wielki szacunek, jaka chwała, należy się Panu Jezusowi — Zbawicielowi świata, który to wybawił człowieka od śmierci, śmierci duchowej, wiecznej?! A przecież owo wybawienie dotyczy nie tylko jednego człowieka, lecz obejmuje całą ludzkość. Wyłynęło ono nie z narażenia, ale z zupełnego poświęcenia własnego życia Jezusa. — „Który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie“ (Gal. 2,20). A lekcja dzisiejszej Mszy św. dodaje: „Wydał On samego siebie za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości“. (Tyt. 2,14). Przeto nic dziwnego, że św. Bernard wymownie sławi Zbawiciela: „O Jezu, jak dużo kosztowało Cię, byś był Jezusem“.

Znamiennie nawiązuje do tych myśli kolęda:

„Nowy rok bieży,
W jasełkach leży.
A kto, kto?
Dzieciątka małe,
Dajcie Mu chwałę,
Na ziemi“.

Chwałę oddamy Dzieciątka szanując Jego imię, szanując je: w mowie i w życiu, bo „Nie masz żadnego innego imienia pod niebem, w którym mielibyśmy być zbawieni“ (Dz. Ap. 4, 12).

Imię Jezus z zapalem głosili apostołowie, z tym imieniem na ustach bohatersko kończyli życie pierwsi, chrześcijańscy męczennicy, tym imieniem, jak aktem strzelistym, pośród niełatwego życia, wzmacniali się praojcowie. Niechże więc i w naszych ustach to imię będzie lekarstwem, szczególnie na brud i wulgaryzm codziennego, zaśmieconego słownictwa.

A jeżeli, jako chrześcijanie zamierzamy i słusznie być ewangeliczną „solą“ i przysłowiowym „fermentem“ ziemi, to nie tylko słowem, lecz jeszcze więcej czynem — konsekwentnym, chrześcijańskim życiem, święcmy, chwalmy imię Jezusa: Chrystusa” „Dzięki czyńcie... Bogu i Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa“ (Ef. 5,20), a „We wszystkim z samego siebie dawaj przykład dobrych uczynków, nauki, prawości i powagi“ (Tyt. 2,7).

Gdy po półtorawiekowej niewoli zaborów uzyskaliśmy niepodległość, wysłano do Szwajcarii, do rapperswillskiego pałacu, delegację, aby stamtąd przywieść do ojczyzny, w triumfalnym pochodzie, serce bohatera wolności — Tadeusza Kościuszki. Naród ogarnęła radość, że z obcej krainy wraca do kraju zgasłe serce wielkiego wodza, którego imię ożywi i rozпали zwałone siły...

Nas niech ożywi, niech rozпали na Nowy Rok, rok 1973, Najświętsze Imię Jezus. Z tym imieniem, radośnie i ufnie, splatajmy horoskopy życzeń noworocznej północy. **W imię Boże — w imię Jezus, w Nowe trzysta sześćdziesiąt pięć dni osobistego, rodzinnego i społecznego życia!**

Ks. ANTONI PIETRZYK

**400-LECIE SŁYNNYCH
NOCY BARTŁOMIEJA**

Z okazji 400-letniej rocznicy Nocy Bartłomieja Kościół Starokatolicki w Czechosłowacji wydał list pasterski poświęcony wspomnieniu tego smutnego zdarzenia. W liście tym, skierowanym przez zwierzchników tego Kościoła, nie tylko do swoich wyznawców, lecz i do innych Kościołów chrześcijańskich oraz do Rady Ekumenicznej Kościołów Czechosłowacji, zawarty jest apel do wszystkich chrześcijan i ludzi dobrej woli, wzywający do sprawiedliwego, dobrego współżycia ludzi i tolerancji wyznaniowej (T.O.N. Nr 4 1972)

**ODNALEZIENIE FRAGMENTU
NAJSTAROŻYTNIJSZEGO
TEKSTU EWANGELII**

Ojcu dr O. Callaghan w Rzymie udało się odcyfrować tekst

fragmentu papirusa, który w 1955 roku został odnaleziony w jaskini na brzegu morza Martwego. Uzyskany fragment tekstu zawiera wyjątki z ewangelii św. Marka. Jego wiek z całą pewnością uczeni ustalają na rok 85 po Chrystusie. A więc jest to jeden z najstarszych tekstów tego rodzaju. (EPD Nr 44 z 6 XI.72 r.).

**POŁUDNIOWOAFRYKAŃSKI
PRZECIWNIK
APARTEIDU DOKTOREM
HONORIS CAUSA**

Jak informuje szwajcarska służba prasowa (EPD nr 44), Wydział Teologii Wolnego Uniwersytetu w Amsterdamie nadał dyplom doktora h.c. dyrektorowi Instytutu Chrześcijańskiego w Johannesburgu, ks. C. F. Beyers-Naudé. Odznaczony prowadzi od 1960 r. na tym terenie ostrą walkę przeciwko poli-

tyce apartheidu bez względu na osobiste ryzyko represji ze strony miejscowych władz.

**PODRÓŻE PATRIARCHY
MOSKIEWSKIEGO
PIMENA**

Patriarcha Pimen na czele 15 osobowej delegacji dostojników duchownych Patriarchatu Moskiewskiego odwiedził Arcybiskupa Aten, prymasa Grecji, Hieronima. Była to rewizyta Kościołowi Prawosławnemu Grecji po zeszlorocznej wizycie Arcybiskupa Aten w Moskwie. W czasie pobytu w Atenach patriarcha spotkał się z premierem rządu Grecji Papadopoulosem i przeprowadził rozmowę na temat udzielenia zezwolenia na osiedlenie prawosławnych mnichów rosyjskich w znanym rosyjskim klasztorze pod wezwaniem św. Pantelejmona na Górze Atos. W wyniku 50-letniej polityki władz greckich, nie dopuszczających do zasiedlenia słowiańskich klasztorów na Górze Atos nowicjuszami z krajów słowiańskich, dawniej kwitujące klasztory rosyjskie w tej republice mniszej całkowicie podpadły z powodu braku dopływu nowych kadr.

**REFERENDUM
NA TEMAT STATUTU
KOŚCIOŁA
RZYMSKOKATOLICKIEGO
W IRLANDII**

Mieszkańcy Irlandii Południowej wezmą w najbliższej przyszłości udział w referendum na temat statutu Rzymskokatolickiego Kościoła. Wiadomość tę przekazał premier Irlandii Południowej, Jack Lynch. Szef rządu Irlandii Południowej dodał, że referendum to związane będzie z inną przewidzianą konsultacją na temat obniżenia wieku upoważnionych do głosowania do lat 18.

Zgodnie z artykułem 44 konstytucji Republiki Irlandii Południowej, katolicyzm jest tam religią panującą. Fakt ten uważany jest za jedną z najpoważniejszych trudności w ewentualnym zjednoczeniu Irlandii Południowej i Północnej. Jak wiadomo, w Ulsterze (Irlandia Północna) protestanci stanowią przeważającą większość.

**NOWI WSPÓŁPRACOWNICY
SZTABU
GENERALNEGO
ŚWIATOWEJ
FEDERACJI
LUTERSKIEJ**

Światowa Federacja Luterska ostatnio odmładza kadry swoich pracowników duchownych: na stanowisko afrykańskiego sekretarza Oddziału Współpracy Kościelnej SFL mianowany został Amon Dick Uwakisunga, pastor i teolog pochodzący z Tanzanii (30 lat); wyżej wymieniony ukończył studia w Luterskim Kolegium Teologicznym w Tanzanii, ostatnio zaś trzy lata prowadził pracę z tamt. młodzieżą. Od r. 1962 do 1967 przebywał jako stypendysta na Uniwersytecie w Hamburgu i Wiedniu.

Drugim nowym pracownikiem Sztabu SFL został 27-letni Duń-

czyk Jorgen Lwerner, doktorant nauk politycznych. Zajmuje się pracą w dziedzinie Służby Rozwojowej, jako znawca problematyki Krajów Azjatyckich (Półd. Korea) oraz na Filipinach.

**OBJĘCIE
FUNKCJI PRZEZ
ADMINISTRATORA
APOSTOLSKIEGO
GÖERLITZ**

W Göerlitz (NRD) odbyły się niedawno uroczystości związane z objęciem przez ks. bpa Bernarda funkcji administratora apostolskiego. Dekret papieża ustanawiający rzymsko-katolicką administraturę apostolską w Göerlitz, odczytany został przez ks. kard. Bengscha. W uroczystościach wziął również udział ks. bp Gerhard Schafran ordynariusz rzymskokat. Meissen.

W swoim przemówieniu zarządca diecezji wyraził słowa wdzięczności za krok uczyniony w kierunku uregulowania administracji kościelnej w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

**LIKWIDACJA
KATOLICKIEGO
DZIENNIKA
SZWAJCARSKIEGO**

Po tygodniku „Sonntags-Journal”, w ostatnich dniach przestało w Szwajcarii wychodzić inne pismo „Neuen Zürcher Nachrichten” (w skrócie „NZN”). Dziennik „NZN” był przez wiele lat pionierem katolicyzmu w Szwajcarii. Od pewnego czasu pismo ujawniało wyraźną sympatię dla ruchów i tendencji lewicowych, co wpłynęło na zmniejszenie się liczby jego czytelników. Ten fakt z kolei odbił się katastrofalnie na finansach dziennika. W ostatniej chwili dokonano zmian na stanowisku redaktora naczelnego, żeby uratować dziennik, ale bez rezultatu. Z trudności „NZN” skorzystali konkurenci i dziennik wraz z należącą do wydawnictwa drukarnią został zakupiony przez Oreli-Füssli.

**NOWE ZNACZKI
WATYKAŃSKIE**

W listopadzie br. miały ukazać się dwie nowe serie znaczków watykańskich. Pierwsza z nich poświęcona będzie Don Luigi Orione, założycielowi dzieł miłosierdzia dla młodzieży i Don Lorenzo Perosi, kompozytorowi i dyrygentowi kapeli trzech papieży: Benedykta VI, Piusa XI i Piusa XII.

Znaczki drugiej serii poświęcone są kard. Bessarione i posiadają wartość 40, 80 i 130 lirów. Na znaczkach o wartości 40 lirów umieszczona ma być reprodukcja płaskorzeźby z bazyliki św. Piotra przypominająca czytanie bulli, o jedności Kościoła greckiego z Kościołem łacińskim w 1439 r. Na znaczkach o wartości 80 lirów umieszczony zostanie portret Kardynała, pochodzący z fresku Rosselliego z kaplicy Sykstyńskiej.

I wreszcie znaczki o wartości 130 lirów będą stanowiły reprodukcję herbu Kardynała: dwie złączone ręce symbolizujące Kościół łaciński i Kościół grecki i podtrzymujące krzyż.

ROKIEM KOPERNIKOWSKIM

KRAJ

Beata Tyszkiewicz jako Ewelina Hańska w jednej ze scen wielkiego serialu telewizyjnego reżyserii Wojciecha Solarza pt. „Wielka miłość Balzaca”, który oglądać będziemy w nadchodzącym roku.

— W dniach 27–28 listopada hr. obradowała w Warszawie VII Plenum KC PZPR, poświęcone sprawom młodzieży, jej przygotowaniu i dalszemu udziałowi w budowie socjalistycznej Polski. Plenum obradowało w czterech zespołach problemowych. VII Plenum KC PZPR przyjęło tezy programowe: „O aktywny udział młodego pokolenia w budowie socjalistycznej Polski — zadania partii, państwa i narodu w wychowywaniu młodzieży”. Tezy programowe jako podstawa ideowo-wychowawczych działań organizacji młodego pokolenia — będą sprzyjać integracji ich wysiłków w realizacji wspólnych celów, w lepszym przygotowywaniu młodych Polaków do zwiększonego udziału w rozwoju socjalistycznej ojczyzny.

— 29 listopada br. odbyło się VII posiedzenie Sejmu PRL. Zgodnie z ustalonym porządkiem obrad odbyła się „pierwsze czytanie rządowych projektów uchwały o planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju na 1973 r. oraz ustawy budżetowej na rok przyszły. Porządek obrad obejmował także istotną sprawę, jaką jest reforma władzy i administracji na wsi i w małych miastach, która wejdzie w życie 1 stycznia 1973 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie Konstytucji PRL oraz ustawę o utworzeniu gmin i zmianę ustawy o radach narodowych, jak również ustawę o funduszu gminnym.

— 4 grudnia hr. obchodziliśmy doroczne święta wielotysięcznej rzeszy polskich górników — Barbórkę. We wszystkich kopalniach węgla, rud metali, gazu, ropy i innych kopalin w całym kraju dzień ten zgodnie z barbórkową tradycją był wolny od pracy. Centralne uroczystości górniczego święta z udziałem członków najwyższych władz z Edwardem Gierkiem i Piotrem Jaroślewiczem odbyły się w województwie katowickim w Zahrzu. Wydobycie węgla kamiennego osiągnęło w br. blisko 151 mln ton, węgla brunatnego — 37 mln ton, rud miedzi — 11,6 mln ton.

ŚWIAT

W Wielkiej Brytanii notuje się w okresie ostatnich 29 miesięcy sprawowania władzy przez rząd konserwatywny dalszy wzrost cen. W okresie tym ceny wzrosły ogółem o 28,8 proc., w tym ceny żywności o 22 proc. Natomiast ceny niektórych gatunków mięsa wzrosły jeszcze bardziej, np. wołowina — o 48 proc., baranina — o 47,6 proc. Tymczasem przeciętny wzrost płac wyniósł 17,3 proc. Opozycja lahourzystowska obarcza winą za ten stan rzeczy rząd konserwatywny premiera Haet-ha.

— 29 listopada br. Jugostawia obchodziła swoje święto narodowe. Jugostawiańskie święta narodowe obchodzone jest w rocznicę II posiedzenia Antyfaszystowskiej Rady Wyzwolenia Narodowego. Rada ta jako najwyższy organ ustawodawczy i przedstawicielski, stworzyła podstawę prawną suwerennego państwa federacyjnego — socjalistycznej Jugostawii. W br. obchodzona jest 29 rocznica tego historycznego wydarzenia. Polskę i Jugosławię łączą stosunki szerokiej i wielostronnej współpracy ekonomicznej, kulturalnej i politycznej. Z okazji święta narodowego Jugostawii przywódcy kierownictwa i rządu polskiego przekazali przywódcom jugostawiańskim depeszę z serdecznymi gratulacjami i życzeniami sukcesów w budowie socjalizmu w Jugostawii.

— W dniach 1–3 grudnia br. obradowała w Bostonie polsko-amerykańska konferencja okrągłego stołu. Tematem dyskusji były problemy handlu oraz współpracy gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej Polski z USA. Omawiane były również problemy ogólne związane z aktualną sytuacją międzynarodową.

Dagestańska wino Kubaczi (ZSRR) słynie z mistrzów złotnictwa. Tradycje tego rzemiosła przekazywane są tu z ojca na syna. Wyroby ludowych artystów prezentowane były na wielu międzynarodowych wystawach. Na zdj.: komplet ze srebra wykonany przez uczniów szkoły złotniczej.

19 lutego 1473 roku w Toruniu w rodzinie kupca krakowskiego urodził się wielki syn narodu polskiego — Mikołaj Kopernik. Epoka Odrodzenia wydała wielu genialnych ludzi, a wśród nich i naszego słynnego Rodaka.

Wybitny Astronom, który „wstrzymał słońce, ruszył ziemię”. To on obalił panujący dotychczas w nauce pogląd, że Słońce krąży wokół Ziemi. Teoria Kopernika zrewolucjonizowała wszystkie gałęzie ówczesnych nauk i stworzyła podwaliny nowoczesnej nauki.

Oprócz swych zainteresowań matematyczno-astronomicznych wielki Uczony zasłużył się w wielokierunkowej działalności a szczególnie na polu geografii i ekonomii. Do dziś wielkie znaczenie naukowe i historyczne posiada mapa Zalewu Wiślanego, sporządzona w 1519 roku przez Mikołaja Kopernika, w związku ze sporem granicznym między Elblągiem a Warmią o prawo rybołówstwa.

Niemniejsze zasługi pozyskał Kopernik w dziedzinie nauk społecznych a przede wszystkim w rozwoju prac ekonomicznych, które w dużym stopniu przyczyniły się w życiu gospodarczym i administracyjnym Warmii. Nie obca była temu wspaniałemu człowiekowi sprawa reformy monetarnej. Kopernik wysuwał konkretne projekty naprawy systemu monetarnego przez zaprowadzenie jednolitego pieniądza o jednolitej wartości.

Mikołaj Kopernik i dzieło jego życia są przedmiotem naszej dumy z wkładu, jaki wielki uczony wniósł do skarbnicy nauki światowej.

Szowiniści i nacjonaliści niemieccy nie mogli darować, że ten wielki Człowiek posiadał w żyłach słowiańską krew i serce Polaka. Przez wiele wieków nikt nie kwestionował polskości Kopernika „sarmackiego filozofa” jak nazywano go w Niemczech, kiedy tam żył i pracował. Dopiero w późniejszych czasach nauka niemiecka zaczęła kwestionować polskości Kopernika wykorzystując jednocześnie tę sprawę jako element antypolskiej polityki. A przecież wiadomo, że właśnie Kopernik występował przeciw zakusom krzyżackim wobec Warmii, a w 1521 roku osobiście dowodził obroną zamku w Olsztynie przed najazdem Krzyżaków.

W tym roku 19 lutego będziemy obchodzić 500 rocznicę urodzin Wielkiego Uczonego. Przygotowania do tych uroczystości zostały ustalone w czerwcu 1968 roku, gdy Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu powołał Komitet Honorowy i Komitet Przygotowawczy obchodów. Opracowany został szeroki program uroczystości, prac naukowych i wydawniczych, prac przygotowawczych oraz realizacji wszystkich najważniejszych poczynań i inicjatyw w ramach programu kopernikowskiego w 1973 roku.

Zasięg obchodów 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika objął cały kraj i wszystkie środowiska społeczne. Wydano szereg różnorodnych publikacji o Koperniku. Twórczości Jubilata poświęcone bogato ilustrowane przewodniki, foldery i mapy wydane dla potrzeb krajowego i zagranicznego ruchu turystycznego ze szczególnym uwzględnieniem Szlaku Kopernikowskiego. Wznowiono wydawnictwa ukazujące dorobek naukowy Mikołaja Kopernika oraz jego działalność społeczną.

Kinematografia polska przygotowała barwny film fabularny o życiu i twórczości wielkiego syna narodu polskiego. Na cześć tak okazałych uroczystości wybito medal z okazji roku kopernikowskiego, organizowane są liczne wystawy, konkursy i prace plastyczne.

Uroczystości kopernikowskie obchodzone będą nie tylko w Polsce. Rocznicą ta została włączona do kalendarza znamiennych rocznic UNESCO i Światowej Rady Pokoju. Przygotowania do tych obchodów ogarnęły cały świat. Narodowe Komitety obchodów powstały w Krajach Demokracji Ludowej oraz w takich państwach jak USA, Francja, Włochy, Wenezuela, Argentyna i wielu innych krajach świata.

Nie tylko my Polacy jesteśmy dumni z dorobku naszego Rodaka, lecz wszystkie narody zamieszkałe naszą planetę zawdzięczają jego teorii powstanie nowoczesnej nauki o wszechświecie i przyrodzie. Dzieła Kopernika dziś są własnością całej ludzkości, ponieważ jego nauka była triumfem ludzkiego rozumu.

„DLATEGO BÓG WYWYŻSZYL GO I NADAŁ MU IMIĘ PRZEWYKSZAJĄCE WSZELKIE IMIĘ, ABY NA IMIĘ JEZUS ZGINAŁO SIĘ WSZELKIE KOLANO MIESZKAŃCÓW NIEBIOS, ZIEMI I POD ZIEMIĄ, I ABY WSZELKI JEZYK WYZNAWAŁ, ŻE JEZUS CHRYSZTUS JEST PANEM W CHWALE BOGA OJCA” (Fil. 2, 9—11).

Dlaczego Imię Zbawiciela, Jezusa Chrystusa zasługuje na największą cześć i wdzięczność?

Imię „Jezus” pochodzi z języka hebrajskiego „Jeszua”, co oznacza: Bóg jest zbawieniem. Jezus więc, to Zbawca, to Bóg Człowiek, który przyniósł ludziom światło Bożej nauki, wskazał jedną, nieomylną drogę prowadzącą do szczęścia wiecznego.

Imię to było znane już w Starym Testamencie. Nosił je wódz izraelski, który z polecenia umierającego Mojżesza stanął na czele Narodu Wybranego, a także wnuk kapłana Saraja. Imię „Jezus” miał również autor natchnionej księgi zwanej „Eklezjastyk”. Imię to było znane i w Nowym Testamencie (por. Kol. 4, 11). Jednak do nikogo nie odnosi się znaczenia tego imienia w tak właściwym i pełnym tego słowa znaczeniu, jak do osoby Chrystusa Pana. Zostało Mu ono nadane przez samego Boga. „Oto poczniesz i porodzisz syna i nadasz mu imię Jezus” (Lk. 1, 31). „A porodzi syna i nadasz mu imię Jezus, albowiem on wybawi lud swój od grzechów jego” (Mt. 1, 21).

Imię Jezus — czyli Zbawiciel, oznacza więc misję dziejową Mesjasza, dzieło Jego życia, którym jest odkupienie rodzaju ludzkiego, przywrócenie ludziom przyjaźni z Bogiem i wiecznej szczęśliwości w niebie. Jezus jest Zbawcą. Sam to powiedział o sobie. „Syn człowieczy przyszedł szukać i zbawiać, co było zgineło” (Lk. 19, 10).

I rzeczywiście szukał i zbawiał. Zbawiał, gdy potęgą swej cudownej mocy utwierdzał w wierze, gdy blaskiem swej świętości pociągał do naśladowania Go. Szukał i zbawiał, gdy ciepłem swej dobroci i miłosierdzia podnosił upadłych z grzechów, wlewał otuchę i nadzieję do serca tym wszystkim, co uginali się pod ciężarem cierpień i nieszczęść.

Jezus jest Zbawcą przez ofiarę swego życia, przez wszystkie cierpienia, jakie przeszedł tu na ziemi, począwszy od zimna i niewygody żłóbka betlejemskiego, aż do strasznego na krzyżu skonania. Wszystko to poniósł dla zbawienia naszego. Jezus jest Zbaw-

IMIĘ JEGO ZBAWICIEL

cą, bo związał się nierozdzielnie, najściślej z człowiekiem poprzez połączenie się dwóch natur: boskiej i ludzkiej w jednej Osobie Słowa. Jezus jest Zbawcą. Stwierdzi to lapidarnie św. Piotr: „I w żadnym innym nie masz zbawienia, albowiem nie masz żadnego imienia pod niebem danego ludziom, w którym mielibyśmy być zbawieni” (Dz. Ap. 4, 12).

Oto dlaczego Imię to jest dla wszystkich w Niego wierzących najświętsze.

Jest ono nie tylko symbolem, ale i źródłem mocy. Ono sprawia, że modlitwy nasze stają się skuteczne. Ono wyjednuje potrzebne nam łaski i wiąże człowieka z Bogiem. Stąd zalecenie samego Chrystusa Pana, aby nasze modlitwy były zanoszone do Jego Ojca za pośrednictwem Jego Imienia. „Zaprawdę powiadam wam: jeśli o co prosić będziecie Ojca w imię moje, da wam. Dotychczas o nic nie prosiliście w imię moje; proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna” (J. 16, 23—24). Na innym miejscu powie: „A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże brać będą i choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją” (Mk. 16, 18—19).

Apostołowie, przekonani o prawdziwej boskiej mocy tych słów, opierając się o wiarę w Chrystusa Pana, poszli głosić Ewangelię. Wróciwszy z pracy misyjnej zleconej im przez Mistrza z Nazaretu, z zachwytem wyznawali Mu: „Panie, nawet szatani są nam posłuszni dla Twego Imienia.” Mocą tego Imienia działali liczne cuda. Do chromego od urodzenia św. Piotr powie: „Nie mam złota i srebra, ale co mam, to ci daję: w imię Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, wstań i chodź! I ująwszy go za prawą rękę podniósł go, a natychmiast uniosły się nogi jego i stopy: I zerwawszy się powstał i chodził, i wszedł z nimi do świątyni, chodząc, skacząc i chwając Boga” (Dz. Ap. 3, 6—7). Kiedy zaś go później będą pytać Żydzi „Jaka mocą albo w czym imieniu to uczynił, Apostoł odpowie: „Jeśli nas dzisiaj badają w sprawie dobrodziejstwa względem kaleki, przez które on odzyskał zdrowie, niech wam wszystkim i całemu ludowi izraelskiemu będzie wiadome, że przez imię Pana naszego Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, któregoście wy ukrzyżowali, a którego Pan wskrzesił z martwych, że przez niego ten stoi zdrowy przed wami. (Dz. Ap. 4, 9—10).

Oto cudowna moc Imienia Jezus. Kościół Święty zna również dobrze godność, wielkość i potęgę Imienia Jezus. Idąc za wskazaniem Zbawiciela, wszystkie swe obrzędy i modlitwy sprawuje w imię Jezusa Chrystusa, wszystkie swe modlitwy liturgiczne kończy wezwaniem: „Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen”. Wszystko przez Niego, w Nim i z Nim.

Na progu nowego roku kalendarzowego obchodzimy uroczystość Imienia Jezus. Wsluchując się podczas Mszy Świętej w słowa najkrótszej perykopy ewangelijnej — „Gdy upłynęło osiem dni, aby obrzezano Dzieciątko, nazwali je Imieniem Jezus, które było nadane przez Anioła pierwej, niż się w łonie poczęło” (Lk. 2, 21) — zastanówmy się nad bogatą treścią tego dwusylabowego imienia „JEZUS”. Postanówmy też, iż „wszystko, cokolwiek czynić będziemy w słowie lub w uczynku, wszystko w imię Pana Jezusa Chrystusa czynmy, dziękując przez Niego Bogu Ojcu” (Kol. 3, 17).

KS. TOMASZ WÓJTOWICZ

KALENDARZ WYDARZEŃ

KOŚCIOŁA

POLSKOKATOLICKIEGO

1.I. — 31.XII.1972

1 STYCZNIA 1972 R.

W dniu 1 stycznia 1972 r. we wszystkich katedrach, kościołach i kaplicach parafialnych zostały odprawione uroczyste MSZE ŚW. o błogosławieństwo Boże dla Kościoła i Ojczyzny.

kościółach w Polsce, zostały odprawione żałobne MSZE ŚW.

75 ROCZNICA KOŚCIOŁA NARODOWEGO

We wszystkich świątyniach Kościoła Polskokatolickiego w Polsce oraz katedrach i kościołach Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła w Stanach Zjednoczonych AP. i w Kanadzie, w dniu 12 marca 1972 r. zostały odprawione uroczyste, dziękczynne nabożeństwa oraz odbyły się okolicznościowe akademie i zgromadzenia z okazji 75-tej rocznicy zorganizowania Kościoła.

ZYCZENIA NOWOROCZNE W BELWEDERZE

Życzenia noworoczne dla Rady Państwa i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w imieniu Rady Kościoła Polskokatolickiego złożyli: Biskup Naczelny Julian PEKALA, Biskup Ordynariusz Tadeusz R. MAJEWSKI i Sekretarz Rady ks. mgr Wiktor WYSOCZAŃSKI.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA BISKUPÓW STAROKATOLICKICH UNII UTRECHCKIEJ W BERNIE

W dniach od 10 do 14 kwietnia 1972 r. w Bernie odbyła się Międzynarodowa Konferencja Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej. W obradach Sesji MKBS z Polski udział wzięli: Biskup Naczelny Julian PEKALA, Biskup Ordynariusz Tadeusz R. MAJEWSKI i Ks. Sekretarz Wiktor WYSOCZAŃSKI.

Ze strony Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła ze Stanów Zjednoczonych A.P. i Kanady w MKBS udział wzięli: Pierwszy Biskup Tadeusz F. ZIELIŃSKI, Biskup Ordynariusz Franciszek ROWIŃSKI i Biskup Ordynariusz Antoni RYSZ. W pierwszych dwóch dniach w obradach MKBS udział wzięli: biskupi Kościoła Anglikańskiego — oficjalni reprezentanci Arcybiskupa RAMSEYA.

SESJA PREZYDIUM RADY KOŚCIOŁA Z UDZIAŁEM PIERWSZEGO BISKUPA

W dniu 18 kwietnia 1972 r. pod przewodnictwem Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI, odbyła się Sesja Prezydium Rady Kościoła z udziałem Pierwszego Biskupa PNKK Biskupa Tadeusza F. ZIELIŃSKIEGO i Biskupa Ordynariusza Diecezji Środkowej — Biskupa Antoniego RYSZA

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE W KATEDRZE WARSZAWSKIEJ

Dnia 20 stycznia 1972 r. w katedrze Kościoła Polskokatolickiego w Warszawie, została odprawiona przez Ordynariusza Diecezji Warszawskiej uroczysta MSZA ŚW. w intencji o jedność chrześcijan. W tej samej intencji zostały odprawione MSZE ŚW. w katedrze wrocławskiej i w prokatedrze krakowskiej z udziałem Zwierzchników Kościołów Chrześcijańskich zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej oraz duchowieństwa rzymskokatolickiego.

SESJA PREZYDIUM RADY KOŚCIOŁA

Dnia 27 stycznia 1972 r. w lokalu Rady Kościoła w Warszawie, pod przewodnictwem Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI, odbyła się Sesja Prezydium Rady Kościoła z udziałem Ordynariusza Diecezji Warszawskiej i Administratorów Diecezji Wrocławskiej i Krakowskiej.

ROCZNICA ZGONU BISKUPA FRANCISZKA HODURA

W dniu 16 lutego 1972 r. w XIX rocznicę zgonu Biskupa Franciszka HODURA — Pierwszego Biskupa i Organizatora Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła w Ameryce, Kanadzie i w Polsce, we wszystkich

BISKUPI KOŚCIOŁA NARODOWEGO W TOWARZYSTWIE ŁĄCZNOŚCI „POLONIA”

W dniu 19 kwietnia 1972 r. Kierownictwo Towarzystwa Łączności „POLONIA” — gościło przybyłych ze Stanów Zjednoczonych AP. Pierwszego Biskupa Tadeusza F. ZIELIŃSKIEGO i Ordynariusza Diecezji Środkowej Biskupa Antoniego RYSZA oraz Biskupów Kościoła Polskokatolickiego z Polski w osobach: Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI i Biskupa Ordynariusza Tadeusza R. MAJEWSKIEGO. W uznaniu zasług w szlachetnym trudzie umacniania więzi Polonii Zagranicznej z Macierzą — wyżej wymienieni biskupi otrzymali pamiątkowe medale.

SESJA RADY PEDAGOGICZNEJ

W dniu 22 kwietnia 1972 r. pod przewodnictwem Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI, odbyło się posiedzenie Rady Pedagogicznej poświęcone studentom absolwentom CHAT. Po wysłuchaniu opinii członków Rady Pedagogicznej wytypowano kandydatów i wyznaczono datę święceń kapłańskich.

WSPÓLNA KONFERENCJA BISKUPÓW KOŚCIOŁA POLSKOKATOLICKIEGO I STAROKATOLICKIEGO KOŚCIOŁA MARIAWITÓW

W dniu 24 kwietnia 1972 r. w siedzibie Rady Kościoła Polskokatolickiego w Warszawie, odbyła się Braterska Konferencja Biskupów Kościoła Polskokatolickiego i Biskupów Starokatolickiego Kościoła Mariawitów.

W Konferencji udział wzięli: Biskup Naczelny Julian PEKALA i Biskup Ordynariusz Tadeusz R. MAJEWSKI oraz Biskup Naczelny Inocenty GOŁĘBIEWSKI, Biskup Ordynariusz Wacław JAŁOSIŃSKI i Biskup Elekt Tymoteusz KOWALSKI — od 25 października 1972 r. uchwałą Kapituły — Naczelny Biskup Starokatolickiego Kościoła Mariawitów w Polsce.

SESJA RADY KOŚCIOŁA

W dniu 14 czerwca 1972 r. pod przewodnictwem Biskupa Naczelnego

Juliana PEKALI, odbyła się Sesja Rady Kościoła z udziałem Biskupa Ordynariusza Diecezji Warszawskiej, Administratorów Diecezji Wrocławskiej i Krakowskiej, wszystkich księży dziekanów i świeckich delegatów Rady.

KONFERENCJA BISKUPÓW POLSKOKATOLICKICH I BISKUPÓW MARIAWICKICH

W dniu 23 czerwca 1972 r. w siedzibie Rady Kościoła Mariawickiego w Płocku, odbyła się Braterska Konferencja Biskupów Starokatolickiego Kościoła Mariawitów i Biskupów Kościoła Polskokatolickiego

PRZYJAZD DO POLSKI PIERWSZEGO BISKUPA PNKK

W dniu 18 lipca 1972 r. na zaproszenie Rady Kościoła i Jej przewodniczącego Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI przybył z oficjalną wizytą do POLSKI, Pierwszy Biskup PNKK — Biskup Tadeusz F. ZIELIŃSKI w towarzystwie Ordynariusza Diecezji Zachodniej z Chicago, III. — Biskupa Fr. ROWIŃSKIEGO.

PRZYJAZD DO POLSKI ARCYBISKUPA UTRECHTU MARINUSA KOKA

W dniu 21 lipca 1972 r. na zaproszenie Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI, przybył z oficjalną wizytą do Polski ARCYBISKUP UTRECHTU Marinus KOK. Arcybiskupowi towarzyszył Biskup Ordynariusz G.A. van KLEEF.

POŚWIĘCENIE KOŚCIOŁA W ŻARKACH — MOCZYDLE

W dniu 23 lipca 1972 r. w Żarkach — Moczydle w miejscowości urodzenia Organizatora i Pierwszego Biskupa Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła w Ameryce, Kanadzie i w Polsce — Biskupa Franciszka HODURA, odbyła się uroczystość poświęcenia nowo wybudowanego kościoła.

W uroczystości poświęcenia udział wzięli: Arcybiskup Utrechtu Marinus KOK, Pierwszy Biskup Tadeusz F. ZIELIŃSKI, Biskup Ordynariusz

Franciszek ROWIŃSKI, Biskup Inocenty GOŁĘBIEWSKI, Biskup Wacław JAŁOSIŃSKI, Biskup Naczelny Julian PEKALA, Biskup Ordynariusz Tadeusz R. MAJEWSKI, Administrator Diecezji Krakowskiej — Ks. Benedykt SEK, Administrator Diecezji Wrocławskiej Biskup Elekt Walerian KIERZKOWSKI, duchowieństwo, 170-osobowa delegacja ze Stanów Zjednoczonych AP. oraz liczni wierni Kościoła Polskokatolickiego z całego kraju.

POŚWIĘCENIE KOŚCIOŁA W ROKITNIE — SZLACHECKIM

W niedzielę dnia 30 lipca 1972 r. w Rokitnie Szlacheckim odbyła się uroczystość poświęcenia nowo wybudowanego kościoła. W uroczystościach poświęcenia udział wzięli: Arcybiskup Utrechtu Marinus KOK, Biskup Ordynariusz Franciszek ROWIŃSKI, Biskup Naczelny Julian PEKALA, Administrator Diecezji Krakowskiej — Ks. Benedykt SEK, duchowieństwo i liczni wierni Diecezji Krakowskiej.

KONSEKRACJA ELEKTA TYMOTEUZA KOWALSKIEGO

W dniu 6 sierpnia 1972 r. w świątyni mariawickiej w Płocku, odbyły się uroczystości udzielenia sakry biskupiej elektowi Tymoteuszowi KOWALSKIEMU.

W udzieleniu sakry biskupiej udział wzięli: Główny Konsekrator: Biskup Wacław JAŁOSIŃSKI, Współkonsekratorzy: Arcybiskup Utrechtu Marinus KOK i Biskup Inocenty GOŁĘBIEWSKI. Obecni byli także: Biskup Julian PEKALA, Biskup Tadeusz R. MAJEWSKI i Biskup G.A. van KLEEF.

RADA KOŚCIOŁA

W dniu 6 grudnia 1972 r. pod przewodnictwem Biskupa Naczelnego Juliana PEKALI, odbyła się Sesja Rady Kościoła Polskokatolickiego poświęcona programowi pracy misyjno-duszpasterskiej na rok kalendarzowy 1973.

POŁ WIEKU

Prezentujemy dziś Czytelnikom fotografie wybrane z wystawy „ZSRR w fotografice”, zorganizowanej w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie, z okazji pięćdziesiątej rocznicy utworzenia Związku Socjalistycznych Republiki Radzieckich.

Ta wielka i bardzo interesująca wystawa jest opowieścią o kraju, rozciągającym się od Pacyfiku do Karpat, od Oceanu Lodowatego aż po Wybrzeże Morza Czarnego, o ludziach którzy w nim żyją i pracują.

Ekspozowane fotografie zostały zgromadzone przez Agencję Prasową Nowosti i reprezentują wielu słynnych mistrzów obiektywu pracujących w różnych stronach Państwa Radzieckiego. Na warszawskiej wystawie znajdują się również prace autorów wystawiających po raz pierwszy. Żaden kierunek współczesnej fotografii nie jest tu specjalnie uprzywilejowany, autorom przyświecały słowa Woltera: „Wszystkie rodzaje są dobre prócz nudnego”.

1. Siemion Raskin — Do Lenina.
2. Witali Butyrin — Cisza.
3. Aleksander Gorlaczew — Budowa Elektrowni Atomowej.
4. Waientin Brlazgin — Archeolog.
5. Siergiej Lidow — Wyścig kolarski.
6. Bartlon Pieterln — Przerwa na palenie.

2

3

**W
OBIEKTYWIE**

4

5

ROK 1972 w kraju i na świecie

Czoło pochodu pierwszomajowego w Warszawie. Idą od lewej: Henryk Jabłoński, Józef Kępa, Edward Gierek, Piotr Jaroszewicz, Stanisław Gucwa.

Podpisanie wspólnego komunikatu polsko-amerykańskiego. Dokument podpisują: w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Edward Gierek, a w imieniu Stanów Zjednoczonych AP — Richard Nixon.

Na zaproszenie rządu PRL przybył do Polski sekretarz generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych dr Kurt Waldheim.

W dniach od 6 do 13 czerwca br. przebywała w Polsce delegacja partyjno-rządowa Republiki Kuby pod przewodnictwem premiera rządu rewolucyjnego Republiki — Fidela Castro Ru

W KRAJU rok 1972 przejdzie do historii jako rok intensywnego przyspieszenia tempa produkcji przemysłowej, zwłaszcza produkcji na rynek wewnętrzny i eksport wyrażającej się w dodatkowej produkcji wartości 20 miliardów złotych, wzmoczonej realizacji uchwał VI Zjazdu PZPR i pracy Partii i Rządu nad precyzowaniem dalekosiężnych programów w węzłowych sprawach gospodarki narodowej i polityki społecznej, a także aktywnej działalności na arenie międzynarodowej. Miniony rok był dalszym wydatnym krokiem w dziedzinie poprawy warunków pracy i życia ludności.

STYCZEŃ

Na posiedzeniu Prezydium Rządu w dniu 14 stycznia rozpatrywano program rozwoju telekomunikacji i przemysłu teleelektronicznego. Rozpatrywano również projekty uchwał o bezpłatnych urlopach dla pracujących małe. Uchwałą rządu zwiększono z 5-7 m kw. do 7-10 m na osobę normy zaludnienia mieszkań, zniesiono ograniczenia przy zamianie mieszkań, a także zwiększono pomoc państwową dla budownictwa jednorodzinnego.

Biuro Polityczne rozpatrzyło założenie organizacji i rozwoju handlu wewnętrznego w latach 1972-1975 główne kierunki rozwoju: tworzenie dużych jednostek gospodarczych handlu, zwiększenie transportu dowozowego, modernizacja i lepsza lokalizacja sklepów.

Odbyło się z udziałem P. Jaroszewicza posiedzenie Komitetu Badań i Prognoz „Polska 2000” PAN oraz Prezydium Państwowej Rady Górnictwa. Omówiono całokształt spraw gospodarki paliwowo-energetycznej.

LUTY

III Plenum KC PZPR obradowało nad zadaniami Instancji i organizacji partyjnych w kampanii wyborczej do Sejmu i wysłuchało informacji o trybie prac nad perspektywicznym programem budownictwa mieszkaniowego.

Wraz z zainstalowaniem trzech turbozespołów o mocy 200 MW każdy, zakończono kolejny etap budowy największej w Polsce elektrowni „Turów”, która dostarczała do tej chwili ponad 65 miliardów kWh energii. W latach 1980-82 przewiduje się uruchomienie pierwszej polskiej elektrowni atomowej, która będzie miała moc około 440 MW.

MARZEC

W niedzielę 19 marca około 97 proc. Polaków uprawnionych do głosowania wybrało Sejm VI Kadencji. Blisko 22 milionów głosów oddanych na listy FJN ma jednoznacznie niepodważalną wymowę i stanowi wyraz przekonania, że Sejm obecnej kadencji uzyskał pozycję i rangę najwyższego przedstawicielstwa narodu.

27 marca IV Plenum KC PZPR rozpatrzyło główne propozycje zadań i problemów 5-letniego planu i zaleciło Rządowi podwyższenie niektórych wskaźników rozwoju gospodarki narodowej w stosunku do ustaleń zawartych w uchwale VI Zjazdu PZPR.

KWIECIEŃ

Biuro Polityczne KC PZPR wysoko oceniło inicjatywę i postawę załóg pracowniczych, które podjęły zobowiązania dodatkowej produkcji na kwotę ponad 20 mld zł. Tak więc „Akcja 20 miliardów” powiodła się, a jej rezultaty przeszły nawet oczekiwania.

27 kwietnia Sejm na plenarnym posiedzeniu zapoznał się z rządowym projektem uchwały sejmowej o planie społeczno-gospodarczym rozwoju kraju do 1975 r., wysłuchał także informacji Stefana Olszowskiego w sprawie ratyfikacji układu między Polską i NRF — o podstawach normalizacji wzajemnych stosunków obu krajów, uchwalili ustawę o Kartach Praw i Obowiązków Nauczycieli.

MAJ

4 maja obradowała w Warszawie krajowa narada kolektynu gospodarczego poświęcona usprawnieniom wszystkich faz procesu inwestycyjnego, na której stwierdzono, że w bieżącej 5-letniej nakładzie inwestycyjne wynoszą prawie 1,5 biliona zł i postanowiono skrócić cykl inwestycyjny o 30 proc.

W dniach 10 i 11 maja obradowało V Plenum KC PZPR, którego tematem po raz pierwszy w historii naszego kraju był perspektywiczny program budownictwa mieszkaniowego. Plenum wysunęło hasło: każdej rodzinie mieszkanie. Do 1980 r. wybudujemy 7,3 mln mieszkań — czyli 2,5 razy więcej niż zbudowaliśmy w latach 1951-1970, a zamieszka w nich ok. 10 mln mieszkańców.

CZERWIEC

W dniu 31 maja i 1 czerwca przebywał w Polsce Prezydent USA R. Nixon. W wyniku przeprowadzonych rozmów został opublikowany komunikat polsko-amery-

kański, w którym zostały określone zasady pokojowej współpracy obu krajów.

Rząd podjął uchwałę w sprawie zaostrzenia walki z pijanstwem z alkoholizmem. Będzie więcej zakładów odwykowych, ograniczy się sprzedaż alkoholu, zaostrzone zostaną represje wobec awanturniczących się pijaków, osób niezdolnych w godzinach pracy i przynoszących do pracy alkohol.

LIPIEC

W Polsce bawili w czterodniową wizytą Sekretarz Generalny ONZ dr Kurt Waldheim. Kierownictwo Partii i Rządu wyraziło Sekretarzowi Generalnemu ONZ uznanie za jego poczynania na rzecz umocnienia pokoju i bezpieczeństwa w świecie.

Z okazji święta Odrodzenia odbyły się w kraju liczne uroczystości. Głównym wydarzeniem obchodów było spotkanie kierownictwa partii i rządu z młodzieżą uczestniczącą w Łódzkim Zlocie Młodych Przewodników Pracy i Nauki.

SIERPIEŃ

1 sierpnia w ramach porozumienia rządów polskiego i francuskiego POLMOT zawarł z firmą Berliet z Lyonu kontrakt na zakup dokumentacji i podjęcie produkcji serii nowoczesnych autobusów miejskich i międzymiastowych. Zakłady w Jelcu jeszcze w br. wyprodukują pierwszych 20 autobusów.

Biuro Polityczne KC PZPR i Prezydium Rządu na wspólnym posiedzeniu rozpatrzyło m. in. o problemie bhp. Za dużo jest wypadków przy pracy głównie z winy zakładów. Inspektorzy bhp w pierwszym półroczu br. wstrzymali produkcję w 250 zakładach. Zalecono rygorystyczne przestrzeganie przepisów bhp.

WRZESIEŃ

W zakończonych 11 września Igrzyskach Olimpijskich polscy sportowcy odnieśli wielki sukces zdobywając 21 medali, w tym 7 złotych.

Według nowego rocznika statystycznego 1972 było nas na początku roku 32 miliony 852 tysiące: 52,7 proc. Polaków mieszka w miastach. Ludzie w wieku 15-49 lat stanowią 52,4 proc. Produkcja przemysłowa wzrosła w ubiegłym roku o 9,1 proc., a przeciętna płaca o 5,5 proc.

PAŹDZIERNIK

Rada Państwa mianowała Wiesława Piątkowskiego ambasadorem PRL w NRF.

Biuro Polityczne KC PZPR zleciło przedłużenie okresu zmrożenia cen na podstawowe artykuły żywnościowe na dalszy okres. Na kolejnym posiedzeniu rozpatrzono projekt Kodeksu Pracy, który reguluje podstawowe prawa i obowiązki pracownicze.

LISTOPAD

13 listopada rozpoczął obrady VII Kongres Związków Zawodowych, na którym przez trzy dni 1727 delegatów, reprezentujących 10 mln związkowców radziło nad zadaniami związków zawodowych.

27-28 listopada obradowało VII Plenum KC PZPR poświęcone sprawom młodzieży.

W całym kraju trwały liczne uroczystości związane z 55 rocznicą Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i 50-lecia powstania Kraju Rad.

GRUDZIEŃ

Biuro Polityczne KC PZPR rozpatrzyło i zaakceptowało wytyczne w sprawie polityczno-organizacyjnej działalności po VII Plenum KC PZPR. Ustalono, że rząd wnieśli pod obrady Sejmu projekt uchwały mającej na celu stworzenie skoordynowanego zespołu środków wychowawczych i zapewnienie szerokiego udziału i wsparcia społeczeństwa dla wychowania młodzieży.

Postanowiono zwołać w Warszawie w pierwszej połowie stycznia 1973 roku krajową naradę aktywu partyjno-gospodarczego, poświęconą ocenie wyników społeczno-gospodarczych osiągniętych w br. i wytyczenie zadań na rok 1973.

NA ŚWIECIE miniony rok był okresem szczególnie owocnym dla polityki międzynarodowej, bowiem dokonywały się w nim wydarzenia o wymiarze historycznym i epokowym znaczeniu dla pokoju światowego i pokojowego współistnienia narodów o różnych ustrojach społecznych. Do takich wydarzeń zaliczyć należy przede wszystkim wizytę i wyniki rozmów prezydenta USA R. Nixona w Moskwie, ratyfikację przez Bundestag układów między NRF i ZSRR i między NRF i Polską, a także zawarcie układu komunikacyjnego pomiędzy NRF i NRD oraz parafowanie układu ogólnego pomiędzy obydwojoma państwami niemieckimi. Wszystkie pokojowe kroki w roku 1972 na kontynencie europejskim przejdą zapewne do historii jako początek nowej epoki w dziejach Europy.

STYCZEŃ

Ukształtował się nowy rząd Bangla Desz. Funkcję premiera objął Mu-dżibur Rahman przywódca ludności Pakistanu Wschodniego, który został wypuszczony z aresztu w Pakistanie Zachodnim. Bangla Desz zostało uznane przez NRD, Bułgarię, Mongolię, Polskę i ZSRR. Odbyło się spotkanie prezydenta Nixona z premierem Japonii Sato. Najważniejszym tematem rozmów były stosunki obu krajów z Chinami w związku ze zbliżającą się wizytą prezydenta USA w Chinach. Wyniki praskiej narady Doradczego Komitetu Politycznego Państw-Stron Układu Warszawskiego oraz opublikowane po jej zakończeniu dokumenty zostały przyjęte przez postępową opinię całego świata z uznaniem, zwłaszcza w sprawie przystąpienia do konkretnych prac związanym z europejską konferencją bezpieczeństwa.

LUTY

Prezydent USA R. Nixon odbył swoją pierwszą podróż do Chin. Prasa światowa odnotowała tę podróż jako jedną z najsilniejszych atutów w walce wyborczej Nixona o fotel prezydencki i kolejną próbę gry politycznej USA na arenie międzynarodowej. W tym samym czasie jak Nixon podróżował po Chinach, lotnictwo USA dokonywało nalotów na DRW.

W Paryżu odbyło się kolejne spotkanie między kanclerzem NRF Brandtem i prezydentem Francji Pompidou, w czasie którego omówiono m. in. kwestie monetarne i gospodarcze między obu państwami oraz problemy polityczne dotyczące Europy i stosunków EWG z USA i krajami Europy Wschodniej.

MARZEC

Francuski Minister Spraw Zagranicznych w swoim exposé poświęcił wiele uwagi sprawie ratyfikacji układów NRF ze Związkiem Radzieckim i Polską. Oświadczył m. in., że Francja „udziela całkowitego poparcia polityce otwarcia na Wschód, prowadzonej przez rząd Brandta”.

W rocznym raporcie sekretarza USA Rogersa najwięcej miejsca poświęcono stosunkom amerykańsko-radzieckim. Czytamy w nim m. in. „podczas gdy nasze stosunki z ChRL będą rzeczą niezbędną dla pokoju na cały okres obecnego stulecia, nasze skomplikowane i rozwijające się stosunki z ZSRR są już niezbędną dla pokoju rzeczą”.

KWIECIEŃ

NRF: Wniosek opozycyjnej frakcji chrześcijańskiej demokracji dotyczący konstruktywnego wotum nieufności wobec rządu Brandta nie uzyskał w tajnym głosowaniu w Bundestagu niezbędnej większości 249 głosów.

Już około, miesiąca trwa ofensywa sił wyzwoleniczych w Wietnamie Południowym. W Paryżu została wznowiona konferencja w sprawie Wietnamu Południowego.

MAJ

17 maja Bundestag przyjął układy zawarte pomiędzy NRF i ZSRR Polską a 19 maja zostały one przyjęte przez Bundestrat. Przyjęcie układów jest sukcesem wszystkich sił opowiadających się za stabilizacją, odprężeniem i pokojem w Europie.

W czasie (od 22 do 30 maja) radziecko-amerykańskiego spotkania na szczycie podpisano szereg porozumień m. in. Układ o ograniczeniu Systemu Obrony Przeciwrakietowej oraz Tymczasowego porozumienia o niektórych środkach w zakresie ograniczenia strategicznych zbrojeń ofensywnych. Prezydent Nixon wygłosił 28 maja przemówienie telewizyjne do naradów ZSRR a 30 maja opuścił Związek Radziecki udając się do Iranu.

CZERWIEC

Po zakończeniu wizyty w Polsce, delegacja partyjno-rządowa Kuby z premierem Fidelem Castro przybyła do NRD.

Izrael dokonał 21 czerwca napadu na południową część Libanu. Był to kolejny napad, celem którego jest dążenie do wywołania konfliktu między rządem libańskim a Palestyńczykami. 28 marca w Watykanie ogłoszono oficjalnie decyzję Pawła VI o dostosowaniu granic administracji kościelnej do zachodnich granic Państwa Polskiego.

LIPIEC

20 lipca przybył do Moskwy minister handlu USA Peterson, który wziął udział w posiedzeniu komisji radziecko-amerykańskiej d/s handlu. Prezydent Nixon oświadczył, że do końca br. zostanie zawarty globalny układ handlowy pomiędzy ZSRR i USA.

Biuro Polityczne KPZR i Rada Ministrów Związku Radzieckiego rozpatrzyło sprawozdanie delegacji ZSRR na XXVI Sesji RWPG. Zdaniem kierownictwa ZSRR dalszy rozwój współpracy i integracji gospodarczej RWPG ma duże znaczenie dla dalszego umacniania pozycji światowego systemu socjalistycznego i zwartości krajów wspólnoty socjalistycznej.

SIERPIEŃ

Przedstawicielstwo ZSRR przy ONZ rozpowszechniło 8 sierpnia komunikat informujący o wynikach spotkania partii komunistycznych i robotniczych krajów socjalistycznych, odbytego 31 lipca na Krymie.

W Brazylii odbyły się wiece protestacyjne przeciwko stanowisku Chin w ONZ. Chiny postawiły bowiem weta wobec propozycji przyjęcia Białej do ONZ.

WRZESIEŃ

W związku z tragedią na Olimpiadzie w Monachium Kurt Waldheim zaproponował, aby do porządku dziennego obrad XXVII Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ włączyć kwestię krajów zapobiegających aktom terroru i przemocy.

PAŹDZIERNIK

Sekretarz KC PZPR Edward Gierek przebywał z oficjalną wizytą we Francji na zaproszenie prezydenta Georges Pompidou. Na zakończenie wizyty podpisano wspólny komunikat o współpracy między obu krajami.

21 października na zaproszenie rządu szwedzkiego premier Piotr Jaroszewicz przybył z wizytą do Szwecji. W Bonn wymieniono 17 października dokumenty ratyfikacyjne dotyczące układu komunikacyjnego NRD-NRF.

LISTOPAD

W wyborach prezydenckich USA republikanin Richard Nixon otrzymał 61 proc. głosów i ponownie został prezydentem USA.

21 listopada rozpoczęły się w Helsinkach wielostronne konsultacje poprzedzające zwołanie ogólnoeuropejskiej konferencji w sprawie bezpieczeństwa i współpracy.

Kanclerzem NRF ponownie został Willy Brandt. Wybory wygrali socjaldemokraci otrzymując 45,9 proc. głosów.

GRUDZIEŃ

Na konferencji prasowej, amerykański minister obrony narodowej Malven Laird oświadczył, że budżet wojskowy USA na rok finansowy 1973 przekroczy 80 mld dolarów, tj. o 4 mld. więcej niż w b.r.

W Irlandii Północnej nadal trwają incydenty zbrojne. Irlandzka Armia Republikańska dokonała po raz 15 ataku rakietowego na pojazdy pancerne armii brytyjskiej.

1 Sekretarz KC PZPR Edward Gierek i prezydent George Pompidou podczas rozmowy w Pałacu Elizejskim w Paryżu.

120-tym krokiem w kierunku urwania pokoju w Europie było porozumienie przedstawicieli czterech wielkich mocarstw w sprawie Berlina Zachodniego.

Życie w Republice Bangla Desz stopniowo powróciło do normy. Na ulicach Dhakki panuje ożywiony ruch.

Kryza dolarowy. Pierwsza partia nowych dolarów amerykańskich, ze stopu nikiel, nie zawierająca domieszki srebra, wybita została w mennicy w Denver.

Sięgnijmy myślą w czasy naszego dzieciństwa — ile uciechy sprawiało nam intymne sam na sam z... szafą pełną garderoby rodziców. Spotkania te odbywały się zazwyczaj w czasie karnawału, kiedy to rodzice udawali się na bale, przyjęcia a nawet maskarady (bale maskowe) zostawiając swoje pociechy grzecznie śpiące w łóżeczkach. Lecz, gdy tylko znikali za progiem — „grzeczne pociechy” chcąc użyć karnawałowego szaleństwa stroiły się przed lustrem w wizytowe suknie mamy lub przypinały wielkie „muchy” do swych małych kołnierzyków. Szły wtedy „w ruch” pantofle na wysokich obcasach, koronkowe szale, sznury koralu, pięknie wykrochmalone koszule itd. W tajemnicy musimy się przyznać, że wszystkie dostępne nam w domu kosmetyki znajdowały się w naszych rękach. Puder, szminka, tusz i konfetti — to przecież nieodłączne atrybuty karnawału — a my chcieliśmy się też bawić!

Chęć naśladowania dorosłych, przebieranie się w ich stroje - istniała i istnieje na-

dal. Dzieci, bawiąc się w ten sposób, pragną wejść w świat ludzi dorosłych. Można śmiało powiedzieć, że dziecko przymierzając suknie matki lub ubranie ojca — „przymierza” się do roli, którą będzie pełnił w przyszłości, traktując to oczywiście jako wyśmienitą zabawę.

Wiemy doskonale, że wszystkie dzieci lubią się bawić i zabawa pełni funkcję zarówno wychowawczą jak i rozrywkową. Okresy częstszego występowania niektórych zabaw nasuwają pewne uwagi. Czy prawdą jest, że dla każdej zabawy charakterystyczna jest określona pora roku, w której bywa najchętniej uprawiana? Oczywiście jest, że niektóre zabawy mają ustalone dla siebie okresy, gdyż związane są z różnego typu uroczystościami.

Sylwester i Nowy Rok — rozpoczynają sezon karnawałowy — a jak karnawał — to zabawy i tańce. Nie zapominajmy w tym okresie o naszych dzieciach, one też chcą się cieszyć i bawić. Nie tylko w przedszkolach i świetlicach szkolnych można organizować dziecięce bale. Skromne przyjęcia urozmaicone słodyczkami, możemy przygotować dzieciom również w domu. Pozwólmy

Witaj karnawale!

Wytworność. W sposób najprostszy słowo to kojarzy się w naszej wyobraźni z elegancją stroju, z zadbanym wyglądem zewnętrznym, z dyskrecją i umiarem w komponowaniu ubioru. Ostatnio na łamach prasy ukazało się szereg felietonów i artykułów, które temu słowu nadają nowe znaczenie. Chodzi bowiem nie o wytworność wyglądu zewnętrznego, lecz o „wytworność wewnętrzną”, o elegancję naszych manier, o umiar i dyskrekcję w sposobie bycia. Umiejętność taktownego zachowania się w każdej sytuacji życiowej — to

człowieka o wytwornych manierach. Z niegrzecznością, niestety, spotykamy się wszędzie: w autobusach i w kinach, na ulicy, w domu i w zakładzie pracy. Dziwnie przywykliśmy na nieomal wszystko nerwowo reagować krzykiem, gwałtownym sprzeciwem, przekleństwem. Dawniej mawiano się na określenie wyjątkowo przykłej sytuacji, że ktoś komuś wilkiem skoczył do gardła, dzisiaj można powiedzieć, że ktoś komuś „człowiekiem” skoczył do gardła. Przykre to i bolesne. Toteż najwyższy już czas, aby na

każdym kroku zacząć zwracać uwagę, zacząć reagować na każdy, nawet najdrobniejszy przejaw ordynarności i chamstwa. Anna Świrszczyńska w felietonie drukowanym w „Przekroju” proponuje zakładanie „KLUBÓW WYTWORNYCH”, proponuje wytworzenie mody „na wytworność”. Jest to na pewno dobry sposób na przypomnienie, że ludzie powinni być uprzejmi, delikatni i odnosić się do siebie nawzajem z ciepłą życzliwością, z pogodą i uśmiechem wyrozumiałości. Chwila marzeń: potrącam kogoś przypad-

kowo w autobusie — z uśmiechem, najgrzeczniej jak potrafię, przepraszam. Potrącona osoba, zamiast wykrzywić się i wrzasnąć, również z uśmiechem, odpowiada mi, że nic się nie stało, że drobiazg... A ja już do końca jazdy staram się nikogo nie potrącić, nikogo nie popchnąć, nie przepychać się do wyjścia, choćby mi się nie wiem jak spieszyło. Albo: zobaczyłam w sklepie bluzkę, taką o jakiej długo już myślałam, ekspedientka nie tylko nie patrzy na mnie jak na intruza, ale pomaga wybrać odpowiedni kolor, z miłym uśmie-

Wytworności Wszystkim życze...

sztuka, której trzeba się uczyć. Tylko wtedy możemy mieć gwarancję miłych, życzliwych kontaktów z innymi ludźmi, kiedy będziemy pamiętali o konieczności nadawania naszym stanom nerwowym i emocjom formy opanowania, dystansu i wstrzemięźliwości. Starajmy się zachować delikatność, subtelność, wrażliwość i wszystko to, co składa się na cały ogromny wdzięk

nawet na małe „maskarady”, nie będzie to dla nas wielkim obciążeniem finansowym. Chodzi tu bowiem o rozwijanie pomysłowości i fantazji u dzieci. Dobrze zorganizowana zabawa nie wymaga dużych kosztów finansowych lecz chęci i inicjatywy ze strony dorosłych.

Na pewno dzieci będą się lepiej bawić, tańcząc np. w kolorowych fartuszkach z nalepkami kaczoza Donalda, myszki Miki lub w maseczkach, niż siedząc „sztywno” przy stole suto zastawionym różnymi potrawami.

Parasolka, kolorowy kocyk, zapomniane, niemodne już koraliki, fantazyjnie upięte prześcieradło — spełnić mogą nie zastąpioną rolę w dziecięcej zabawie maskowej. Ważny jest bowiem przede wszystkim pomysł — organizacja zabawy.

Widok bawiących się wesoło dzieci — „księżniczek”, „egipcjanek”, „kowbojów” czy „marynarzy” — sprawi i nam — dużo radości. W nadchodzącym karnawale bawimy się wszyscy — dorośli i dzieci. Zabawa to przecież uśmiech i zdrowie.

MALGORZATA SUDENIS

chem doradza rozmiar, ba proponuje nawet obejrzenie jeszcze innych fasonów. A wszystko to z życzliwością i jakoś tak, że właściwie ja lubie ekspedientkę, a ekspedientka lubi mnie. Podobnych przykładów z sfery marzeń, można by namnożyć wiele. O co więc idzie? A oto, aby uprzejmość, takt, delikatność nie budziła niczyjego zdziwienia, aby ludzie o wytwornych manierach nie byli uważani za dziwaków i ślamazarów, za słabeuszy i niedorajdów, co to nigdzie nie potrafią sobie poradzić, co to można ich zjeść z kaszą i w worku sprzedać.

Problem wytworności zachowania się, wielu publicystów rozpatruje wychodząc z założenia, że konieczne jest stworzenie nowego wzorca kultury życia rodzinnego, że rodzina, to ten mikroświat, w którym się wszystko zaczyna. Zgoda. Ale nie wystarczy myśleć o stworzeniu nowego wzorca kultury rodzinnej, trzeba też pomyśleć o stworzeniu modelu kultury w znaczeniu ogólnym rozciągającej się na wszystkie dziedziny naszego życia.

U progu nowego roku nie bez powodu proponuję Czytelnikom tego typu rozmyślenia. Jest to ogromnie stosowny moment, abyśmy wszyscy wzajemnie życzyli sobie wytworności obyczajów, kultury codziennego życia.

HELENA DYMSKA

HUMOR

— Można za 50 lat ludzie będą uważali, że ubieraliśmy się dziwnie

— Przepraszam, ale nie umiem jeszcze się zatrzymywać!

HUMOR

— Dlaczego płaczesz dziecinnie? — zwraca się sąsiadka do małej Ewuni.

— A ho moja mama zapodziała gdzieś książkę pt. „Psychologia dziecka” i teraz wychowuje mnie własną metodą...

— Dlaczego dajesz mi takie olbrzymie porcje? — pyta zrytowany mąż odsuwając talerz.

— A co mam robić! — usprawiedliwia się żona — kiedy w mojej książce kucharskiej są przepisy na obłady dla czterech osób?...

— Zapewniam pana, iż jak żyję — jeszcze mi kłamstwo nie przeszło przez usta!

— To ciekawe. Nie wiedziałem, że jest pan brzuchomówcą...

Sędzia do świadka:

— Jest pan powołany w tej sprawie w charakterze świadka. Czy był pan obecny przy tym, jak się zaczęło to nieporozumienie między pozwanym i jego żoną?

— Tak jest, proszę sądu. yłem świadkiem na ich ślubie.

PRZYSŁOWIA RÓŻNYCH NARODÓW

Nie zostawiaj losowi nic z tego, co możesz mu zabrać, (włoskie)

Stary błąd ma więcej przyjaciół niż nowa prawda. (duńskie)

Bieda prześladowuje biednego, bogactwo bogatego. (arabskie)

Jeśli mleko jest białe, nie martw się, że krowa czarna. (holenderskie)

Młodzi chodzą grupami, dorośli parami, a starzy samotnie. (szwedzkie)

Dobrze z dziećmi, póki do kieszeni nie dorosną. (staropolskie)

Nie biednieje człowiek, gdy się uprzejmie odzywa. (wschodnie).

Długi język żony, to drabina, po której wchodzi do domu nieszczęście. (japońskie).

PODSŁUCHANE JEDNYM UCHEM...

W Malazji nowo powstała federacja piłkarska kobiet wybrała swoim przewodniczącym... mężczyznę. Stało się tak dlatego, ponieważ panie nie mogły dojść do ugody, która spośród nich mogłaby objąć to stanowisko.

W Paryżu zainstalowano nowe wagi. Wrzucając monetę możesz się dowiedzieć ile ważysz. Gdy waga nie przekracza 100 kg — słychać wesołą, pogodną muzykę; lecz gdy mija 100 kg — automat nadaje marsz żałobny.

Na wielu drogach Francji, Holandii i Belgii pojawiły się nowe znaki drogowe. Przestrzegają one kierowców przed jezami, które na szosie stanowią prawdziwe niebezpieczeństwo i były już powodem wielu poważnych kolizji.

— Współczuję kobiecie, które wyjdzie za ciebie za mąż.

UWAGA CZYTELNICZY!

Podajemy wylosowane nazwiska autorów prawdziwych rozwiązań krzyżówek nr 74—88:

Alfons Azdrola
Maria-Leonard Gaś
Stanisław Gaś
Karol Ignaczak
Józef Komecki
Stanisław Kosakowski
Zofia Kość
Ryszard Marek
Stanisław Markowski
Janina Nastula
Zofia Ostafijczuk
Tadeusz Pepliński
Franciszek Stopka
Erazm Tuszowski
Andrzej Wosik

Nagrody książkowe zostaną przesłane w najbliższym czasie.

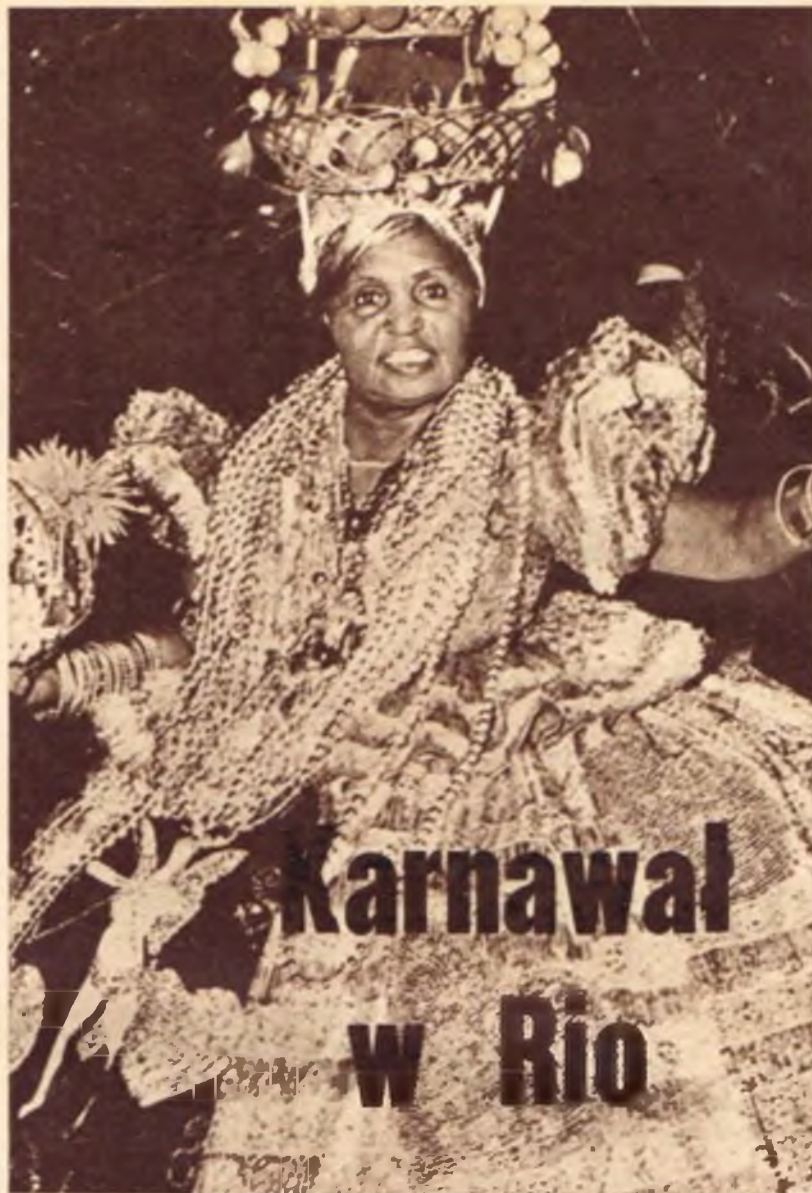

Wielka ulica Getulia Vargase w Rio zamieniona w kolorową salę balową.

Ważny moment w favelach — muzyka zaprasza do samby

Kostiumy karnawałowe to cały poemat: fantazja i kunszt krawiecki tworzą dzieła niezwykle oryginalne.

TADEUSZ DOŁĘGA-MOSTOWICZ

11 NEWSY DOŁĘGA-MOSTOWICZ

— Nie na twojej łasce — ryknął nie panując już nad sobą Wasil.

— To niech sobie idzie na cztery wiatry — zawołała Zonia w podnieceniu.

— Ona?... zaśmiał się Wasil, usiłując nadać swemu śmiechowi złowrogie brzmienie. — Ona?... Pierwej ty pójdziesz. Jeszcze nie wiadomo, czy ona tu nie będzie większą gospodynią od ciebie, ty szlajo... Nie zapominaj, że ojciec już stary, a potem moje panowanie. Ciebie wypędzę na cztery wiatry, ciebie. A zechcesz mój chleb jeść, to będziesz musiała buty jej zczścić.

Zapanowało milczenie. Domyślali się wprawdzie już wcześniej, że Marysia podoba się Wasilowi. Ale teraz usłyszeli to wprost z jego ust. Podobne zaś to było, widać, nie byle jakie, skoro spokojnego zazwyczaj chłopca przyprawiło o taki gniew, że zagroził nawet bratowej, którą przecie lubił, wypędzeniem.

Stał błądy ze skurczoną twarzą i wściekłym wzrokiem wodził po obecnych.

— Cicho — odezwał się Prokop, chociaż w izbie i tak panowała zupełna cisza. Cicho mówię. Ty, Wasil wybij to sobie z głowy. Nie bądź dumny. Nie dla ciebie ona, a ty nie dla niej. Sam pomyślisz, to i oprzytomniejesz.

A ty Zonia idź do niej i poproś. Niech przyjdzie. I to jeszcze ci powiem. Zonia, że źle jest tak sierotę, biedaczkę, krzywdzić. Bóg za to karze.

— Ja jej nie krzywdzę, Bóg świadkiem — uderzyła się w piersi.

— No to idź. A wiedz i to, iż Antoni ją jak rodzoną kocha. Jakże to?... Jego nieszczęście spotkało, a ja mu tymczasem mam chleba i dachu żałować dla tej dziewczyny?... Boga się bój, Zonia. Idź... idź.

— Co nie mam pójść. Pójdę.

Zonia podbiegła do przybudówki, ale już ją odszedł żal, a może i myśl, że ta panienczka nie będzie jej rywalką, bo juści mając do wyboru starego Antoniego i Wasila, młodego i bogatego, raczej wyjdzie za niego, może i ta myśl sprawiła, że z rozczuleniem zaczęła przeproszać Marysię, tulić ją i całować.

— Co, co, nie płacz, ja dla ciebie wszystko, nie to, żebyś przeze mnie miała żyć wylewać. Chcesz tę zieloną chustkę w kwiaty? Chcesz, to dam ją tobie. No, nie płacz, nie płacz...

Głaskała ją po włosach, po mokrej twarzy, po rękach, aż wreszcie Marysia uspokoiła się. Gdy wróciły do kuchni, nie było już więcej mowy o całej sprawie.

Pomimo to, pomimo całej zyczliwości, jaką rodzina młynarza otaczała Marysię, jej wrażliwość, raz zbudzona, nie dawała jej spokoju. Uczucie, że jest dla tych ludzi ciężarem, że korzysta z ich dobroci, nie mogąc niczym wywdziękzyć się za to, wciąż odzywało się z jednakową siłą. Wielokrotnie ofiarowała się z pomocą w gospodarstwie, lecz kobiet tu było dość i żadna nie dawała się wyręczyć.

Dręczyła się więc myślą, co ma z sobą począć i coraz wyraźniej widziała, że jest bezradna. O wyjeździe bez grosza przy duszy, i mowy być nie mogło. Pozostawała jedna

tylko nadzieja, że pani Szkopkowa przyjmie ją z powrotem do siebie.

Na krótko przed świętami Bożego Narodzenia wybrała się Marysia wreszcie do miasteczka. Wyszła dość późno, by w Radolizkach nie pokazać się przy jasnym dniu. Nie chciała ludziom leżeć w oczy.

Toteż był już zmierzch, gdy stanęła przed domkiem pani Szkopkowej. W pokoju jeszcze nie zapalono światła i mały Józiuk nie poznał Marysi:

— Mamy nie ma — powiedział — ale niech pani zaczeka, zaraz przyjdzie.

— Nie poznajesz mnie, Józiu? — wyciągnęła doń ręce.

— O... Marysia.

Rzucił się jej na szyję i zaczął paplać, opowiadając najważniejsze nowiny. Jedną z nich było to, że w sklepie pracuje teraz ciocia Zosia. Na stałe, czy też nie — nie umiał tego wyjaśnić.

Nadeszła właśnie pani Szkopkowa.

— O, Marysia — powiedziała z nadrabianą serdecznością. — Jak się masz, drogie dziecko.

Marysia pocałowała ją w rękę.

Dziękuję pani, już teraz dobrze, ale omal nie umarłam.

— Tak, tak... trzeba zapalić lampę...

— Zaraz zapalę — ruszyła się Marysia, lecz pani Szkopkowa sama wzięła zapalki:

— Nie, daj spokój. U siebie w domu, to już ja, powiedziała z wyraźną intencją. — A to wiem, żeś była umierająca. Cóż, własna twoja wina. Ja swój obowiązek spełniłam. Przestrzegalam, że nic z tego dobrego nie wyjdzie. Nie słuchałaś dobrej Szkopkowej. Tak... tak... Przysłuchałaś pewno po rzeczy?

— Po rzeczy — powiedziała Marysia i odwróciła głowę, by ukryć łzy.

Dyrektor i Redaktor
Naczelny
Raz po śniegu, raz po
grudzie,
ciągnę sanie w wielkim
trudzie.

Sekretarz redakcji
Redakcyjną łodzią
steruję po fali,
czasem mnie szef gani,
a czasem pochwali.

Kierownik redakcji
technicznej
Jam techniczny spec,
nad specje,
z niejednego jadłem
siera.

Redaktor
Stodka jestem i bez
wady,
więc Rodzicom śle
porady.

Ks. Edward Bala-kier
To z przyjaźnią, to na
bakier,
piszę listy — Ks. Bala-
kier.

Korektorka
Gdy są błędy po
to dostaję zimne
korekcie, zimne
dreszczo.

Starszy księgowy
Gram w duecie
finansowym
razem z naszym Gł.
księgowym.

Referent do spraw
papieru
Choć nie jestem
Robospierem
— to rządzą papierem.

Redaktor
Chociaż param się
wierząmi,
całym sercem jestem
z wami.

Ks. Wiktor Wyso-
czański
Młodym, zdolnym gest,
mam pański,
któt ja jestem —
Wysoczańskii

Ks. Tomasz Wójto-
wicz
Choć najmłodszy w
męskim gronie,
to z krapidłem diabły
gonię.

Główny księgowy
Jem księgowyma etacie,
Słyszę słowa spróba
fluzei w pracy, miłli
w chacie.

Kierownik
administracyjny
Słyszę słowa spróba
— w dni wypłaty.

Magazynierka
W magazynie,
w magazynie,
w książkach,
w paczkach życie
płynię.

- 1 W Makarego**
2 S Danuty
3 C Eugeniusza
4 P Edwarda
5 S Melchiora
7 N Ananiasza
8 P Seweryna
9 W Adriana
10 S Wilhelma
11 C Honoraty
12 P Arkadiusza
13 S Weroniki
14 N Hilarego
15 P Makarego
16 W Jana
17 S Antoniego
18 C Malgorzaty
19 P Henryka
20 S Fajiana
21 N Agnieszki
22 P Wincentego
23 W Rajmunda
24 S Tymoteusza
25 C Pawla
26 P Pauliny
27 S Jana
28 S Piotra
29 P Franciszka
30 W Marianny
31 S Marceliny

- 1 C Ignacego**
2 P Marii
3 S Blazęja
4 N Anthonia
5 P Agaty
6 W Doroty
7 S Romualda
8 C Jana
9 P Apolonii
10 S Schlastyki
11 N Lacziana
12 P Eulalii
13 W Katarzyny
14 S Walentego
15 C Faustyna
16 P Danuty
17 S Łukasza
18 N Konstancji
19 P Konrada
20 W Lecna
21 S Eleonory
22 C Piotra
23 P Damiana
24 S Modesta
25 N Macieja
26 P Miroslawa
27 W Gabriela
28 S Romana

- 1 C Albina**
2 P Heleny
3 S Kunegundy
4 N Wacława
5 P Jana
6 W Róży
7 S Popielec
8 C Międz. D. K.
9 P Franciszki
10 S Makarego
11 N Konstantego
12 P Grzegorza
13 W Krystyny
14 S Matyldy
15 C Lukrecji
16 P Izabeli
17 S Zbigniewa
18 N Cyryla
19 P Józefa
20 W Eufemii
21 S Benedykta
22 C Bogusława
23 P Felagii
24 S Marka
25 N Marii
26 P Teodora
27 W Lidli
28 S Anieli
29 C Wiktoryna
30 P Amelii
31 S Balbiny

- 1 N Teodora**
2 P Urbana
3 W Ryszarda
4 S Izydora
5 C Ireney
6 P Wilhelma
7 S Donalda
8 N Ananiasza
9 P Marii
10 W Makarego
11 S Filipa
12 C Wiktora
13 P Idy
14 S Justyny
15 N Anastazji
16 P Benedykta
17 W Roberta
18 S Alicji
19 C Adolfa
20 P Agnieszki
21 S Anzelma
22 N Wielkance
23 S Wielkanocny
24 W Grzegorza
25 S Marka
26 C Marceliny
27 P Teofila
28 S Pawla
29 N Pauliny
30 P Katarzyny

MAJ

- 1 W Święta Pracy**
2 S Zygmunta
3 C Marii
4 P Moniki
5 S Ireney
6 N Jana
7 P Ludmily
8 W Stanisława
9 S Dz. Zwyciestwa
10 C Antonina
11 P Franciszka
12 S Pankracego
13 N Anthonia
14 P Bonifacego
15 W Zofii
16 S Andrzeja
17 C Weroniki
18 P Sławomira
19 S Piotra
20 N Bernardyna
21 P Tymoteusza
22 W Heleny
23 S Iwony
24 C Zuzanny
25 P Witolda
26 S Filipsa
27 N Jana
28 P Augustyna
29 W Marii
30 S Feliksa
31 C Anieli

LIPIEC

- 1 N Walery**
2 P Marii
3 W Jacka
4 S Teodora
5 C Antoniego
6 P Dominiki
7 S Cyryla
8 N Anthonia
9 P Weroniki
10 W Amelii
11 S Felagii
12 C Jana
13 P Eugeniusza
14 S Marcelina
15 N Słodzimierza
16 P Eustachego
17 W Bogdana
18 S Szymona
19 C Wincentego
20 P Czesława
21 S Praksedy
22 N Święta Górdy
23 P Apolliniego
24 W Kingi
25 S Krzysztofa
26 C Anny
27 P Natalii
28 S Wiktora
29 N Adama
30 P Julity
31 W Ignacego

WRZESIEŃ

- 1 S Bronisławy**
2 W Szeiana
3 P Szymona
4 W Rozalii
5 S Wawrzyńca
6 C Eugenii
7 P Reginy
8 S Marii
9 N Anthonia
10 P Mikleja
11 W Jacka
12 S Gwidona
13 C Eugenii
14 P Cypriana
15 S Marii
16 N Edyty
17 P Justyny
18 W Józefa
19 S Konstancji
20 C Eustachego
21 P Mateusza
22 S Maurycyego
23 N Teodora
24 P Gerarda
25 W Władysława
26 S Cypriana
27 C Kosmy
28 P Wacława
29 S Michała
30 N Anthonia

PAŹDZIERNIK

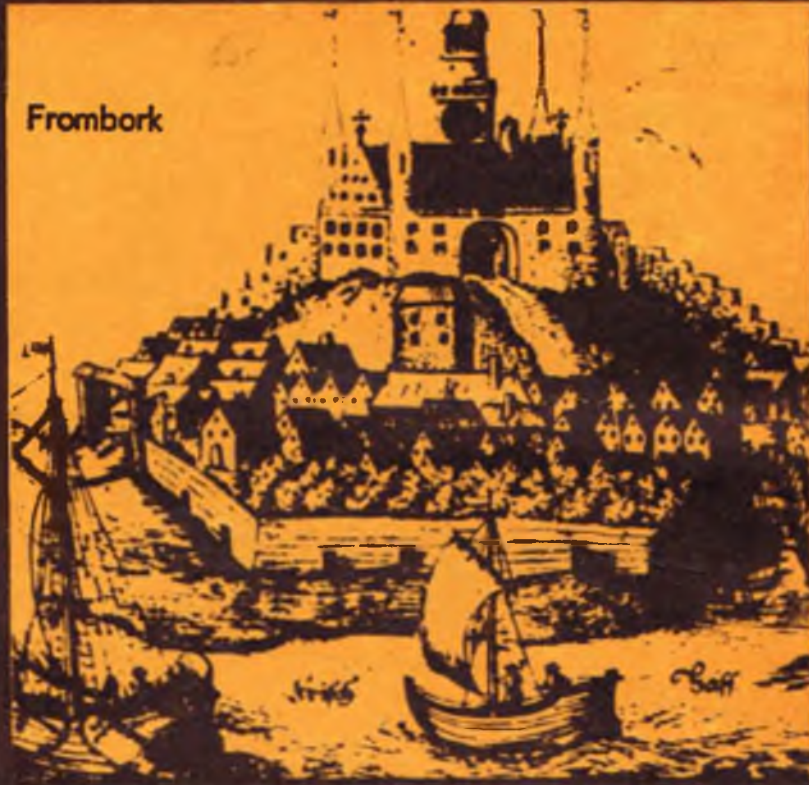
- 1 P Jana**
2 W Teofila
3 S Teresy
4 C Franciszka
5 P Apolliniego
6 S Artura
7 N Anthonia
8 P Brigidy
9 W Dionizego
10 S Pauliny
11 C Marii
12 P Maksymiliana
13 S Edwarda
14 N Bernarda
15 P Jadwigi
16 W Florentyny
17 S Malgorzaty
18 P Piotra
19 S Ireney
20 W Urszuly
21 P Floriana
22 W Teodora
23 S Marcina
24 S Krystiana
25 C Ewarysta
26 S Sabiny
27 N Teodora
28 P Euzebii
29 W Klaudiusza
30 S Augusta

LISTOPAD

- 1 C W. Anthonia**
2 P Bogdana
3 S Huberta
4 N Karola
5 P Elzbiety
6 W Leonarda
7 S Rew. Paźdz.
8 C Wiktoryna
9 P Teodora
10 S Andrzeja
11 N Marceja
12 P Witolda
13 W Stanisława
14 S Judyty
15 C Leopolda
16 P Edmunda
17 S Salomei
18 N Adama
19 P Elzbiety
20 W Anatola
21 S Janusza
22 C Cecylii
23 P Klemensa
24 S Flory
25 N Anthonia
26 P Konrada
27 W Waleriana
28 S Zdzisławy
29 C Saturnina
30 P Andrzeja

GRUDZIEŃ

- 1 S Elżgusza**
2 N Bazyli
3 P Franciszka
4 W Barbary
5 S Krystyny
6 C Mikleja
7 P Ambrozego
8 S Marii
9 N Anthonia
10 P Daniela
11 W Damazego
12 S Aleksandra
13 C Lucji
14 P Alfreda
15 S Christiana
16 N Zdzisławy
17 P Łazarza
18 W Bogusława
19 S Baruzza
20 C Bogumily
21 P Tomasa
22 S Zenona
23 N Anthonia
24 P Adama, Ewy
25 W Anthonia
26 C Jana
27 P Antoniego
28 S Tomasa
29 N Anthonia
30 P Sylwestra

Frombork

Szczęśliwego
 Nowego Roku **1973**
 życzy redakcja
 „Rodziny”

CZERWIEC

- 1 P Nikodema**
2 S Marii
3 N Łazarza
4 P Franciszka
5 W Walerii
6 S Roberta
7 C Pawla
8 P Medarda
9 S Felicji
10 N Włodzisława
11 P Barnaby
12 W Onufrego
13 S Antoniego
14 C Elzby
15 P Jolanty
16 S Aliny
17 N Łazarza
18 P Elzbiety
19 W Gerwazego
20 S Bogoy
21 P Pawła
22 S Wandy
23 N Jana
24 P Lucji
25 W Jana
26 S Władysława
27 C Ireneusza
28 P Piotra, Pawla
29 S Lucyny

SIERPIEŃ

- 1 S Justyna**
2 C Marii
3 P Lidli
4 S Dominika
5 N Walery
6 P Jakuba
7 W Doroty
8 S Emiliany
9 C Romana
10 P Wawrzyńca
11 S Zuzanny
12 N Walery
13 P Hipolita
14 W Euzebiusza
15 S Marii
16 C Rocha
17 P Jacka
18 S Agapita
19 N Łucjaka
20 P Bernarda
21 W Joanny
22 S Tymoteusza
23 C Filipa
24 P Bartłomieja
25 S Ludwika
26 N Walery
27 P Józefa
28 W Augustyna
29 S Sabiny
30 C Róży
31 P Rajmunda